

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสภาวะปัจจุบัน สังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่โลกไร้พรมแดน ในการรับข้อมูล ข่าวสารหลาย ๆ ด้าน ได้ขยายตัวเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วและไร้มิติในหลายด้าน การดำเนินชีวิต และการพัฒนาสังคม ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการศึกษาอย่างเห็นได้ชัด ทุกคนมีความกระตือรือร้น มีความต้องการใฝ่หาความรู้เพื่อความอยู่รอด และพัฒนาตนเอง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ขณะเดียวกับสภาพจำกัดด้านทรัพยากรและงบประมาณที่สนับสนุน การศึกษาหลายประเทศมีภาวะปัญหา โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา จะมีสภาวะวิกฤต ทางด้านงบประมาณ ของรัฐ นั่นคือ งบประมาณที่จะนำมาเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนหรือ การศึกษาของประชาชนนั่นเอง จึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความช่วยเหลือ ร่วมมือ จากภาคเอกชนในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ให้ทันต่อเหตุการณ์ ในขณะที่หลายประเทศทั่วโลกได้มุ่งสู่การปฏิรูปการศึกษา โดยเน้นการสนับสนุนส่งเสริมให้ ภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่ (ชัยอนันต์ สมุทวณิช. 2540 : คำนำ)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดนโยบายพื้นฐาน แห่งรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา ในมาตรา 81 ไว้ว่า “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและ สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม..” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทน ราษฎร. 2544 : 32) จากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว ได้มีการดำเนินการในกระบวนการ ทางนิติบัญญัติ จัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ขึ้น ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน มีสาระสำคัญหลายมาตรา ดังเช่น มาตรา 18 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้จัดในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้...(2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และ โรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น... การบริหารและการจัดการศึกษาของ เอกชน ตามมาตรา 43 ถึงมาตรา 46 กำหนดไว้ว่า การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จากรัฐ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับ สถานศึกษาของรัฐ ให้สถานศึกษาเอกชน ตามมาตรา 18(2) เป็นนิติบุคคล มีคณะกรรมการ

บริหารสถานศึกษา และจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชน ในด้านการจัดการศึกษา การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐ ของเขตพื้นที่ การศึกษา หรือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน และ รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษา แก่สถานศึกษาเอกชน ตามความเหมาะสม รวมทั้งรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้สถานศึกษาเอกชน มีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้ (ราชกิจจานุเบกษา. 2542 : 21 – 22)

การศึกษาเอกชนในประเทศไทย ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญในการช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล จัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและตามความจำเป็นที่ต้องพัฒนาประเทศ โดยรัฐได้ให้เอกชนเข้ามา มีบทบาทในการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มความสามารถตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จากรายงานการวิจัย ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเอกชน พบว่า การศึกษาเอกชน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ในแง่ของทางเลือกและการเพิ่มโอกาสในการศึกษา ซึ่งทดแทนส่วนของรัฐที่ไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง การตอบสนองของการศึกษาเอกชนในเชิงคุณภาพทางวิชาการ ความสามารถเฉพาะด้าน ระเบียบวินัย คุณธรรม การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง ความใกล้ชิดกับชุมชน รวมทั้งมีบทบาทช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม และการสงเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ ในภาวะวิกฤตของประเทศในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 6)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ได้จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัย จนถึงระดับอุดมศึกษา แต่ระดับที่พอนับได้ว่า ประสบผลสำเร็จกว่าระดับอื่น คือ ระดับการศึกษาปฐมวัย ดังจะเห็นได้จากโรงเรียนอนุบาลเอกชนทุกโรงเรียน มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และเปิดกิจการเพิ่มขึ้นมากมาย

เด็กอายุ 3 – 5 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ควรได้รับการศึกษาปฐมวัย เป็นวัยที่ร่างกายและสมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้ มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือก ตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อความหมาย ทิคริเริ่มสร้างสรรค์ และยิ่งเด็กมีความกระตือรือร้น ยิ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ผู้รับผิดชอบจึงต้องส่งเสริม สนับสนุน

ให้ความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่เด็กวัยนี้เป็นพิเศษ เพราะจะเป็นพื้นฐานที่จะช่วยเตรียมพร้อมให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนและในชีวิตของเด็กต่อไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2547 : ความนำ)

อย่างไรก็ตาม จากผลการสรุปรายงานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2546 : 40) ในเรื่องแนวทางพัฒนาเด็กปฐมวัย พบว่า สถานศึกษาจำนวนมากที่ไม่ได้จัดการบริหารเตรียมความพร้อมทุกด้านแก่เด็กอย่างแท้จริง ส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่จะให้เด็กเรียนหนังสือ และพัฒนาการด้านความรู้ เนื้อหาสาระ ทำให้เด็กที่ได้รับบริการเตรียมความพร้อมในลักษณะดังกล่าวมีปัญหาในด้านการปรับตัว ด้านจิตใจ อารมณ์ และบุคลิกภาพ

จากรายงานการศึกษาส่วนภูมิภาค ภาคสถิติ (ร.ศ.ภ.) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดมหาสารคาม ที่ได้จัดการศึกษาระดับการศึกษาปฐมวัยหรืออนุบาล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สูง - ต่ำ ไปตามปัจจัยต่าง ๆ นักเรียนบางคนไม่ได้มาตรฐานในบางด้าน ครูสอนตามหนังสือมากกว่าคิดถึงมาตรฐานคุณภาพ และความพร้อมของเด็ก ผู้บริหาร/ครูไม่ค่อยสนใจในการวางแผนการสอน มักสอนโดยยึดเนื้อหาและหนังสือครูเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนแต่ละบุคคลไม่ได้รับการส่งเสริมให้เรียนรู้เต็มศักยภาพ ไม่มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคนจะบรรลุมาตรฐานคุณภาพ การวัดผลประเมินผลไม่ได้มุ่งตรงต่อมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดไว้ ไม่มีการเอาใจใส่ กำกับ พิจารณาผลการเรียนรู้ของผู้เรียน มักปล่อยปละละเลยในคุณภาพการเรียนการสอน เมื่อประเมินปลายภาคเรียน จึงไม่เห็นผลสำเร็จในคุณภาพการเรียนรู้ตามมาตรฐานที่ต้องการได้ทั่วถึง ไม่มีระบบตรวจสอบอย่างมีระเบียบและไม่มีระบบตรวจสอบจากภายนอก นอกจากนี้หน่วยงาน/สถานศึกษา ประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนปัจจัยด้านบริหารโดยเฉพาะบุคลากร และงบประมาณจำกัด ไม่สามารถจัดหาสื่อหรือเทคโนโลยีมาทดแทนได้ เป็นผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการปฏิบัติงานการวิจัยด้านการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาปฐมวัยมีน้อยมาก และคุณภาพครูผู้สอนขาดประสิทธิภาพในการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม ในความสำคัญต่อหน้าที่ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจังหวัดมหาสารคาม . 2546 : 3)

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อให้เด็กปฐมวัย (อายุ 3 - 5 ปี) มีมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และได้รับการพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามศักยภาพของแต่ละคน ภายใต้บริบทสังคม - วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จะต้องยึดปรัชญา แนวคิด และหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ของหลักสูตร

การศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กระทรวงศึกษาธิการ 6 ด้าน คือ การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การบูรณาการการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2547 : 3 – 5)

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญ ปัญหาและสภาพทั่วไปที่เกิดขึ้น จากการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนดังกล่าว ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดมหาสารคาม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม ตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ของกระทรวงศึกษาธิการ 6 ด้าน คือ การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การบูรณาการการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก ซึ่งผลที่ได้ศึกษารังนี้ จะเป็นข้อเสนอเทศต่อ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคามและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะใช้เป็นแนวทางที่จะนำไปพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาปฐมวัยในจังหวัดมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ต้องการและยอมรับจากชุมชนและผู้รับบริการ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละคนครบในทุกด้านตามวัย เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยนำหลักการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ของกระทรวงศึกษาธิการ มาเป็นกรอบแนวคิด 6 ด้าน คือ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2547 : 5 – 7)

1. การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม
2. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก
3. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
4. การบูรณาการการเรียนรู้
5. การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม ทั้งโดยรวมและรายด้าน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ ในการดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. การดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง
2. การดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและ รายด้าน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม ที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ปีการศึกษา 2548 จาก 19 โรงเรียน (กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน. 2548 : 2) ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 19 คน ครูผู้สอน จำนวน 366 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 3,430 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 3,815 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม ที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย จำนวน 551 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากนั้นกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan)

(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) และเทียบสัดส่วนตามจำนวนประชากรของแต่ละโรงเรียน
ได้กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน	18 คน
2.2 ครูผู้สอน	จำนวน	188 คน
2.3 ผู้ปกครองนักเรียน	จำนวน	345 คน
	รวม	551 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น

- 3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน
- 3.1.2 ครูผู้สอน
- 3.1.3 ผู้ปกครองนักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานตามหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย
ของโรงเรียนเอกชน 6 ด้าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาการ. 2547 : 5 – 7) คือ

- 2.2.1 การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม
- 2.2.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก
- 2.2.3 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
- 2.2.4 การบูรณาการการเรียนรู้
- 2.2.5 การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก
- 2.2.6 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการบริหารทุกด้านให้บรรลุจุดประสงค์
ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดมหาสารคาม
2. การศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาแบบมีระบบ สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี
3. หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ของสำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
6 ด้าน คือ
 - 3.1 การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร โดยพิจารณา
จากวัยและประสบการณ์ของเด็ก ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ

สังคมและสติปัญญา เป็นหลักสูตรที่ให้โอกาสทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาสและเด็กพิการ พัฒนาเด็กให้รู้สึกเป็นสุขในปัจจุบัน มิใช่เพียงเพื่อเตรียมเด็กสำหรับอนาคตข้างหน้าเท่านั้น

3.2 การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะต้องอยู่ในสภาพที่สนองความต้องการ ความสนใจของเด็กทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

3.3 การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม ประสบการณ์และกิจกรรม เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ที่ผู้สอนและเด็กมีส่วนร่วมที่จะริเริ่มทั้ง 2 ฝ่าย

3.4 การบูรณาการการเรียนรู้ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัย โดยยึดหลักการบูรณาการที่ว่า หนึ่งแนวคิด เด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายกิจกรรม หนึ่งกิจกรรม เด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายทักษะและหลายประสบการณ์สำคัญ

3.5 การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก หมายถึง การประเมินเด็กปฐมวัย ในด้านพัฒนาการและการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก หมายถึง ความร่วมมือระหว่างครูกับครอบครัวนักเรียน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำความเข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก การยอมรับและร่วมมือกันรับผิดชอบ และการช่วยกันพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกัน

4. โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถาบันการศึกษาเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย ในจังหวัดมหาสารคาม โดยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525

5. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ โรงเรียนเอกชน ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน 2525 ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย ในจังหวัดมหาสารคาม

6. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติการสอนและผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนในระดับการศึกษาปฐมวัย ในจังหวัดมหาสารคาม

7. ผู้ปกครองนักเรียน หมายถึง บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา หรือบุคคลที่นักเรียนโรงเรียนเอกชน จังหวัดมหาสารคาม อยู่ด้วยประจำ และให้การเลี้ยงดู อบรม ขณะนักเรียนอยู่ที่บ้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนการดำเนินงาน ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี) ของโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดมหาสารคาม และพื้นที่อื่น ๆ ตลอดจน สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY